

YAHWEH: “கரித்தரி”

தேவனுடைய உண்மையான ஒரே பெயர் Yahweh (யாவே) என்பதாகவே உள்ளது. இது இஸ்ரவேல் மக்களை எகிப்தில் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து வெளியே வழிநடத்தி வரும்படி சீனாய் மலையில் மோசேயைத் தேவன் அழைத்த பொழுது மோசேக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெயராக இருந்தது. கர்த்தர் மோசேயினிடத்தில், “... என்றைக்கும் இதுவே என் நாமம், தலைமுறை தலைமுறைதோறும் இதுவே என் பேர்ப்பிரஸ்தாபம்” என்று உரைத்தார் (யாத். 3:15).

“Yahweh” என்பது “YHWH” என்ற நான்கு எபிரெய எழுத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கச் செய்த ஒரு முயற்சியாகும். இந்த எழுத்துக்கள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களில் வேறுபட்ட வழிமுறைகளில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. KJV, RSV மற்றும் NASB (Updated edition) ஆகியவை “LORD” (எல்லாம் பெரிய எழுத்துக்கள்) என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகையில், ASVயானது “Jehovah” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகின்றது. “Yahweh” என்பதே சரியான மொழிபெயர்ப்பு என்பதாகப் பெரும்பாலான வேதக் கல்வியாளர்கள் நினைக்கின்றனர். தேவனுடைய சொந்தப் பெயரின் இந்தப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தலானது (யாத். 3:15) தெய்வீகத்தின் வேறு எந்த இயற்பெயரைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாகவே, அதாவது சுமார் 6,823 முறைகள் பழைய ஏற்பாட்டில் தோற்றம் அளிக்கின்றது. “Yahweh” என்ற வார்த்தையுடன் மற்ற பல வித வார்த்தைகள் சேர்த்துப் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது, அவைகள் இப்பெயருக்கு கூடுதலான அர்த்தத்தைக் கொண்டு வருகின்றன.

YAHWEH 'ELOHIM:

“தேவனாகிய கர்த்தர்”

“Yahweh” என்பதன் வேதாகமரீதியான முதல் பயன்பாடு

தெய்வீகத்தின் விவரிப்பொன்றில் முதன் முறையாக “Yahweh” என்ற வார்த்தை முந்திய பாடத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்ட 'Elohim என்று வார்த்தையுடன் இணைந்து உள்ளது. “தேவனாகிய கர்த்தர் [Yahweh 'Elohim] பூமியையும் வானத்தையும் உண்டாக்கின நாளிலே, வானமும் பூமியும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வரலாறு இவைகளே” என்று ஆதி. 2:4ல் நாம் வாசிக்கின்றோம்.

ஆதி. 1:1-2:3ல் “தேவன்” என்ற வார்த்தை மோசேயினால் முப்பத்தி நான்கு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிறகு அவர் “Yahweh” என்ற பெயரை அறிமுகப்படுத்தி, அதை ஆதி. 2:4-3:24ல் “தேவன்” என்ற

வார்த்தையுடன் இணைத்து பத்தொன்பது முறைகள் பயன்படுத்தினார். “தேவன்” என்று கூறுவதிலிருந்து, திடீரென்று முற்றிலும் மாற்றமாக “தேவனாகிய கர்த்தர்” என்று கூறுவதானது இரண்டு எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பதாகச் சிலர் யூகித்துள்ளனர். இப்படிப்பட்ட தர்க்கங்கள் ஆதியாகமம் புத்தகத்தின் ஒருமைப்பாடு மற்றும் சீரியநிலை ஆகியவற்றிற்கு வன்முறை புரிவதோடு, ஐந்து ஆகமத்தின் எழுத்தாளர் மோசேயே என்ற இயேசுவின் கூற்றிற்கும் (யோவா. 5:46, 47) அவமரியாதையைக் காண்பிக்கின்றன. இவ்விதமாகத் தோற்றமளிக்கும் வகையில் தேவன் தமது பெயர்களை எழுதச் செய்திருப்பதற்கு அவர் ஒரு நோக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே மிகவும் பயபக்திக்குரிய ஒரு யூகமாகும்.

இந்த தெய்வீக நோக்கமானது குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் தேவனுடைய சொந்தப் பெயரான “Yahweh” என்பதன் முதல் பயன்பாடானது தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும், Yahwehக்கும் ஆதாமுக்கும் இடையே மிகவும் தனிப்பட்ட உறவுமுறையின் சந்தர்ப்பப் பொருளில் கிடைக்கின்றது. Yahweh, ஆதாமின் நாசியில் ஊதியது, ஒரு தோட்டத்தை உண்டாக்கியது, தோட்டத்தில் நடந்தது, ஏவாளை உண்டாக்கியது, மற்றும் ஆதாம் - ஏவாளுடன் நேரடியான உரையாடலைக் கொண்டிருந்தது ஆகியவை பற்றி ஆதி. 2ம் அதிகாரம் கூறுகின்றது. கவனமாய் எழுதப்பட்ட வேதாகமமானது தெய்வீகத்திற்கு மிகச் சரியான இடங்களில் மிகத் தகுதியான விவரிப்புகளையே பயன்படுத்தியிருக்கும் என்பதே அறிவிற்கு ஏற்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

“Yahweh” என்பதின் அர்த்தத்தினுடைய வெளிப்பாடு

“Yahweh” என்ற பெயரின் முழு அர்த்தத்தையும் வெளிப்படுத்த தேவன் சில காரணங்களுக்காக ஆதாமின் காலத்திற்குப் பின்பும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் காத்திருந்தார். பழங் காலத்தவர்கள் மத்தியில் இது அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பினும்,¹ இந்தப் பெயரின் அர்த்தமானது, ஒரேப் மலையில் எரியும் அக்கினிச் சுவாலையில் கர்த்தர் மோசேக்குப் பேசியுரைக்கும் வரையிலும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. அரபியாவை விட்டுப் புறப்பட்டு, எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரையும் வெளியில் வழி நடத்திச் செல்லும்படி மோசேக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட பொழுது, இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுடைய பெயரை அறிய விரும்புவார்கள் என்று மோசே கூறினார். பின்பு தேவன் தம்முடைய பெயரை “Yahweh” என்று குறிப்பிட்டதோடு மட்டுமின்றி (யாத். 3:15), “சுயமாக இருக்கின்ற ஒருவர்” என்ற அதன் அர்த்தத்தையும் விளக்கப் படுத்தினார்: “இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்” (யாத். 3:14), அல்லது “நான் இருக்கிறேன் ஏனென்றால் நான் இருக்கிறேன்.”

தேவனுடைய பெயருக்கான இவ்விதமான ஒரு விளக்கம் பெறும் சிலாக்கியத்தை தேவனோடு நெருங்கியிருந்த முற்பிதாக்கள் கூடப் பெற்றதில்லை. அவர்களுக்கு 'El-Shaddai, “சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்” என்ற சொற்றொடர் நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்தது; ஆனால் தேவன், “... யேகோவா [கர்த்தர்] என்னும் என் நாமத்தினால் நான் அவர்களுக்கு

அறியப்படவில்லை” (யாத். 6:3) என்று உரைத்தார். இருப்பினும் இந்த வேளையில், இஸ்ரவேலில் விசுவாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற மோசேயின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதற்காக, முதல் முறையாக தேவன் தமது பெயரின் அர்த்தத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தினார்.

மோசேக்கும் இஸ்ரவேலருக்கும் “Yahweh” என்ற பெயரின் விளக்கமானது தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும், அது தேவனுடைய ஆழமான விஷயங்களுக்குரியதாக இருந்தது - இன்னும் அவ்வாறே இருக்கின்றது. உண்டாக்கியவர் ஒருவரைப் பெற்றிராதவரின் இயல்பை எந்த மனிதரினாலும் முற்றிலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. தொடக்கமே இல்லாமல் ஒருவர் இருப்பது எவ்விதம் என்பதையும், ஒருவர் தாம் இருப்பதற்குத் தாமே காரணராய் இருப்பது எவ்விதம் என்பதையும் மனிதர் எவரும் விளக்கிக் கூற முடியாது. மற்ற ஒவ்வொன்றிற்கும் வினை முதல்/காரணம் ஒன்றிருக்க வேண்டும், ஒவ்வொன்றிற்கும் முடிவான காரணமாக இருக்கின்றவர் தேவனே ஆவார்; ஆனால் தேவனுக்கு வினைமுதல்/காரணம் ஒன்றும் இருந்ததில்லை. அவர் காரணமற்ற காரணராக இருக்கின்றார்.

ஒரு குழந்தை தன் தந்தையிடம், தேவன் எப்படி இருக்கத் தொடங்கினார் என்று கேட்கின்ற பொழுது, அது தனது தந்தையால் பதில் அளிக்க முடியாத கேள்வியைக் கேட்கின்றது. அதனுடைய தந்தை, “ஏனென்றால் அவர் தேவனாக இருக்கின்றார்” என்று பதில் அளிக்கும் பொழுது, மோசே தேவனிடத்தில் சென்ற அளவு போலவே தன்னால் இயன்ற அளவு பின் செல்லுகின்றார். “நான் இருப்பதினால் இருக்கின்றேன்; நான் இருக்கிற வராக இருப்பதினால் நான் இருக்கின்றேன்” என்பது ஒரு பொழிப்புரையாக இருக்கலாம். தெய்வீகத்தின் அடிப்படை இயல்பே சுயஞ்ஜீவியர் (சுயமாய் இருப்பவர்) என்பதேயாகும். இது விளக்கப்படுத்தப்பட முடியாது; இது விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். தேவனிடத்தில் வருகின்றவர், அவர் (தேவன்) இருக்கின்றார் என்று விசுவாசிக்க வேண்டும் (எபி. 11:6), ஆனால் தேவன் எவ்விதம் அல்லது ஏன் இருக்கிறார் என்பதை அவர் (தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்) அறிய முடியாது.

தேவன் எவ்விதம் இருக்கத் தொடங்கினார் என்பதை இஸ்ரவேலர்கள் அறிய முடியாதிருந்தது, ஆனால் அவர்கள் மோசேக்குச் செவி கொடுத்து, அவரது அற்புதச் செயல்களைக் கண்டு, தேவன் இருக்கிறவராகையால் இருக்கிறார் என்று விசுவாசித்தனர். பின்பு அவர்கள், தலை குனிந்துத் தொழுது கொண்டார்கள் (யாத். 4:31). அது போலவே, தேவன் எப்படி இருக்கத் தொடங்கினார் என்பதை நாமும் அறிய முடியாது; ஆனால் வாழ்வின் கிருபையை நாம் மதித்தால், நாம் வாழ்ந்து, அசைந்து, இருக்கக் காரணரும், எல்லா ஆசீர்வாதங்களின் ஊற்றும் தொடக்கமுமான அவரை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு, நன்றி செலுத்தி, ஆராதித்து, சேவிப்போம்.

இயேசு யாவேயாக இருக்கின்றார்

நாசரேத்தூர் இயேசுவானவர் மனிதப் பிறவிக்கும் மேலானவர் என்ற சிந்தனையானது மெய்சிலிர்த்துச் செய்கின்றது. சார்பு பிரகாரமாக அவர் யூத

சந்ததியில் தோன்றிய அழியக் கூடிய மனிதராக இருந்த போதிலும் அவர் - மற்ற மனிதர் எவரையும் போல் இன்றி - பெத்லகேமில் அவர் தோன்று முன்னரே இருந்தார். பெத்லகேமில் பிறப்பதற்குச் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஆபிராம் வாழ்வதற்கு முன்பே, அந்தக் காலத்தில் இயேசு வார்த்தை என்ற தேவனாக இருந்தார் (யோவா. 1:1-3). தேவன் மோசேயிடம் தம்மைப் பற்றி அடையாளப்படுத்தப் பயன்படுத்திய “இருக்கிறவராக இருக்கின்றேன்” (யோவா. 8:58) என்ற அதே மொழிநடையை எருசலேமில் இருந்த யூதர்களிடத்தில் இயேசு பயன்படுத்தி யிருக்க முடியும்.

ஆபிரகாமின் காலத்திற்கு நீண்ட நாட்கள் முன்னதாகவே “அவருடைய புறப்படுதல் அநாதி நாட்களாகிய பூர்வத்தினுடையது (மீகா 5:2) என்று இயேசுவை விவரித்தார். ஆகையால் யாவே (ஏசா. 40:3) இந்த உலகத்திற்கு வருவார் என்ற வேதாகமப் போதனையானது புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இதோ, அவர் இயேசுவாக இருந்தார் (மத். 3:3ஐக் காணவும்)! எனவே, இயேசு தம்முடைய பிதாவின் இயல்புடையவராகவே இருந்தார். அவர் தேவனைக் காட்டிலும் சிறியவரல்ல, சுயமாய் இருப்பவரான யாவேயைக் காட்டிலும் குறைந்தவரல்ல, அவரில் தம் நம்பிக்கையை வைப்பவர்கள், யாவேயைத் தமது நம்பிக்கையாகப் பெற்றிருப்பவர்கள் களி கூருகின்றனர்! (சங். 146:5ஐக் காணவும்).

'ADONAI YAHWEH:

“கர்த்தராகிய ஆண்டவர்” (LORD GOD)

தெய்வீகத்துவமானவர் “கர்த்தர்” அல்லது “ஆண்டவர்” என்று விவரிக்கப்பட்ட முதல் பதிவானது ஆதி. 15:2ல் உள்ளது. ஆபிராம் தேவனை “கர்த்தராகிய ஆண்டவர்” என்று அர்த்தப்படுத்தும் 'Adonai Yahweh என்று அழைத்தார்.

'Elohim என்ற பன்மைப் பதமானது பல தேவர்களையல்ல ஆனால் கனத்தையும் அதிகாரத்தையும் பிரதிபலிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அது போலவே, ஆதி. 15ல் ஆபிராம், “கர்த்தர்” என்ற வார்த்தையை மேன்மை, மகத்துவம் மற்றும் மரியாதை ஆகியவற்றிற்கு உரியவரான எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தர் மற்றும் ஆண்டவராய் இருப்பவருக்குப் பயன்படுத்தினார். “என்னுடைய” (“My”) [இது தமிழில் இல்லை] என்ற உரிமைச் சிறப்புப் பெயர்ச் சொல்லை எபிரேய மொழியில் ஆபிராம் பயன்படுத்தியதானது அவர் யாவேயைத் தனது கர்த்தராகவும் ஆண்டவராகவும் ஏற்றுக்கொண்டு தம்மை முழுமையாக அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தி அறிக்கையிட்டதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஆபிரகாமுக்கு வெகுமதியளிப்பவர் என்ற தேவனின் வாக்குத்தத்தம் என்ற சந்தர்ப்பப் பொருளில், கர்த்தராகிய ஆண்டவரே முழுப் பொறுப்பாளராக இருந்ததை ஆபிராம் புரிந்து கொள்ள தொடங்கினார். 85 வயதான மனிதருக்கும் 75 வயதான மலடியாயிருந்த மனைவிக்கும் தேவன் எவ்விதத்தில் வெகுமதியளிப்பார் என்று ஆபிராம் கேட்டார். ஆபிராம்

விசுவாசித்தார், ஒரு இரவு நடையில் தேவன் ஆபிராமை வானத்து நட்சத்திரங்கள் போல் எண்ணற்ற சந்ததியினால் வெகுமதியளிப்பார் என்ற தேவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டார் என்ற வகையில் இது ஆபிராமின் வாழ்விலும், வேதாகம வரலாற்றிலும் உச்சபட்சக் கருத்தாக இருந்தது.

ஆபிராம் விசுவாசம் கொண்டிருந்த கர்த்தராகிய ஆண்டவரையே ஆவிக்குரிய வகையில் ஆபிராமின் பிள்ளைகளாய் இருப்பவர்கள் இந்நாட்களில் ஆழமான விசுவாசம் கொண்டுள்ள அதே கர்த்தராகிய ஆண்டவர் ஆவார். அவரே, “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். ... அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டும், நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டும் இருக்கிறார்” (ரோமர் 4:24, 25).

யேகோவா யீரே:

“கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார்”

பின்னாளில், ஆதி. 22:14ல் தெய்வீகத்துவத்திற்கு ஆபிரகாம் இன்னொரு பெயரைப் பயன்படுத்தினார்: *Yahweh Yir'eh*, “கர்த்தர் பார்த்துக்கொள்வார்.” தேவையானவற்றை தேவன் அருளிச் செய்வார் என்று ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாய் இருந்தார்.

விசுவாசத்தின் மனிதரான ஆபிரகாம், ஈசாக்கினிடத்தில் தேவன் தகனபலிக்கு ஒரு ஆட்டுக் குட்டியைத் தருவார் என்று கூறினார் (ஆதி. 22:8). அந்த வேளையில், ஈசாக்கே அந்த ஆட்டுக்குட்டி என்று ஆபிரகாம் நினைத்தார். தேவன் ஒரு ஆட்டுக்கடாவைக் கொடுத்து ஈசாக்கைத் தப்புவிப்பார் என்று அவர் அறிந்திருக்கவில்லை. தேவன் அருளிச் செய்ததை - தேவனுடைய அருளிரக்கத்தை அவர் அனுபவித்த பொழுது - ஆபிரகாமின் இருதயத்தில் ஏற்பட்ட சந்தோஷத்தைச் சொல்லி முடியாது. எனவே மலையுச்சியில் இருந்த அந்த மறக்க முடியாத இடத்திற்கு ஆபிரகாம் “கர்த்தர் பார்த்துக் கொள்வார்” என்று பெயரிட்டார் என்ற உண்மையானது புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடியதாகும். நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆபிரகாமின் சந்ததியார் தேவன் தங்களது மாபெரும் முற்பிதாவுக்கு காண்பித்த அருளிரக்கத்தில் களிகூர்ந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பழமொழியை வளரச் செய்தனர் என்பது உறுதி: “யாவேயின் பர்வதத்திலே பார்த்துக் கொள்ளப்படும்.” ஆபிரகாமின் வாழ்வில் நடந்த நினைவுகூரத் தக்க இந்த நிகழ்ச்சியானது தேவனுடைய அருளிரக்கத்தில் ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை ஆதரித்ததோடு, இன்றும் கூட மற்ற பலரின் உறுதியான நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துகின்றது.

பொதுவான அருளிரக்கம்

தேவன் தமது படைப்புகள் யாவற்றிற்கும் பொதுவான அருளிரக்கம் செய்து, வானத்திலிருந்து மழைகளையும், செழிப்புள்ள காலங்களையும் நமக்குத் தந்து, ஆகாரத்தினாலும் சந்தோஷத்தினாலும் நம்முடைய

இருதயங்களை நிரப்புகின்றார் என்பது நன்கறியப்பட்டதாகும் (அப். 14:17). பறவைகளுக்கு ஆகாரத்தையும், காட்டு மலர்களுக்கு அழகிய (வண்ண) உடுப்பையும் அருளுபவர் தேவனே (மத். 6:25-32). அவர் நன்றியறியாதவர்களுக்கும் துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கின்றார் (லூக். 6:35). கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கும் சூரியனை ஒளிர்ச் செய்கின்றார். பரிசுத்தவானுடைய நிலத்திற்கு அவர் செய்வது போலவே, பாவியின் நிலத்திற்கும் மழையைப் பொழியச் செய்கின்றார் (மத். 5:45). இந்தப் பொதுவான அருளிரக்கத்தில் அவர் எல்லா மனிதர்களுக்கும் இரட்சகராய் இருக்கின்றார் (1 தீமோ. 4:10).

விசேஷித்த அருளிரக்கம்

Yahweh Yir'eh எல்லா மனிதர்களுக்கும் இரட்சகராய் இருப்பதுடன், “விசேஷமாக விசுவாசிகளுக்கு” இரட்சகராய் இருக்கின்றார் (1 தீமோ. 4:10). நீதிக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவர்களுடைய தேவைகளைத் தேவன் முன்னோக்குகின்றார், மற்றும் அவர்களுக்கு அவர் விசேஷித்த வழிமுறையில் அருளிரக்கம் செய்கின்றார்.

வேதாகமத்தில் தேவன் நமது பிதா என்று குறிக்கப்படுவதால், அவரது விசேஷித்த அருளிரக்கமானது புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பாத்திரவானான எந்த ஒரு தகப்பனும், வங்கிக் கணக்கு ஒன்றைத் தன் பிள்ளைக்கு வைத்து விட்டு பின்பு மறைந்து விடுவது போன்ற பொதுவான வழிமுறையில் தனது பிள்ளைகளிடத்தில் அருளிரக்கம் காட்டுவதில்லை. பூமிக்குரிய நல்ல தகப்பனார்களாய் இருப்பவர்கள் பரலோகத்தின் தகப்பன் போல அவ்வளவு நல்லவர்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்களும் கூட தங்கள் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவர் மீதும் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்துவதில் மகிழ்வடைகின்றனர்.

சிலவேளைகளில் வளமை அளிக்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு விசேஷித்த அருளிரக்கம் என்பது சில வேளைகளில் பெருமளவில் பணம் அளிக்கும் காசோலைகள் என்பதாக அர்த்தப்படுகின்றது. உத்தமமாய் நடக்கிறவர்களுக்குக் கர்த்தர் நன்மையை வழங்காதிரார் (சங். 84:11). கிறிஸ்தவர்கள் நீதியான வழிமுறையில் வளமையை ஏற்று, அதைத் தேவனுடைய மகிமைக்குப் பயன்படுத்துவார்களென்றால், *Yahweh Yir'eh* அவர்களுக்கு எல்லா கிருபையையும் ஏராளமாய் ஏற்படுத்தக் கூடியவராக இருக்கிறார் (2 கொரி. 9:8). “விதைக்கிறவனுக்கு விதையையும், புசிக்கிறதற்கு ஆகாரத்தையும் அளிக்கிறவர் உங்களுக்கு விதையை அளித்து அதைப் பெருகப் பண்ணி, உங்கள் நீதியின் விளைச்சலை வர்த்திக்கச் செய்வார்” (2 கொரி. 9:10).

சில வேளைகளில் இன்னல் அளிக்கப்படுகின்றது. தேவனுடைய விசேஷித்த அருளிரக்கம் என்பது இன்னல் என்றும் அர்த்தப்படக் கூடும். எல்லா மனிதர்களின் தேவைகளையும் அறிகின்ற அவர் சில வேளைகளில் தமது ஞானம் மற்றும் அன்பினால், தமது பரிசுத்தவான்களின் நன்மைக் கல்லாதவற்றைக் கவர்ந்து கொள்கின்றார். தாவீது ஒருக்காலும் நீதிமானாயிருந்து இரந்து திரிகிறவரைக் கண்டதில்லை (சங். 37:25, 26), ஆனால்

இயேசு அப்படிப்பட்டவரைக் கண்டார் (லூக். 16:19-31). சில வேளைகளில் சிறந்த மனிதர்களுக்குச் சிட்சித்தல் தேவைப்படுகின்றது (எபி. 12:2-6, 11). ஒரு தகப்பன் நேசிப்பது போல நேசிப்பவரிடமிருந்து சிட்சித்தலைத் தொண்டாற்றுதலாகப் பெறுகின்றவர் மகிழ்வடைகின்றார். பிதாவின் கவனிப்பில் எல்லையற்ற வகையில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டுள்ள குழந்தையைப் போல, பவுல் தேவன் தமக்கு அளித்த எல்லாவற்றையும் தமது நன்மைக்காக ஏற்றுக் கொண்டார்:

என் குறைச்சலினால் நான் இப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை; ஏனெனில் நான் எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் மனரம்மியமாயிருக்கக் கற்றுக் கொண்டேன்; தாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும், வாழ்ந்திருக்கவும் எனக்குத் தெரியும்; எவ்விடத்திலும் எல்லாவற்றிலும் திருப்தியாயிருக்கவும் பட்டினியாயிருக்கவும், பரிபூரணமடையவும் குறைவு படவும் போதிக்கப்பட்டேன் (பிலி. 4:11, 12).

பவுலின் சக்தியும் பிரசங்கிக்க ஆர்வமும் உள்ள ஒரு மனிதர் இரண்டு ஆண்டுகள் விலங்குகளால் கட்டப்பட்ட நிலையில் மனவேதனையுடன் கட்டுப்பட்டதை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இருப்பினும், அவரே, கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும் என்றும் எழுதினார் (ரோமர் 8:28), அவர் தமது சிறையிருப்பிலிருந்து சில நன்மை வருவதைக் காண்பதற்கு வாழ்ந்திருந்தார்.

சகோதரரே, எனக்குச் சம்பவித்தவைகள் சவிசேஷம் பிரபலமாகும்படிக்கு ஏதுவாயிற்றென்று நீங்கள் அறிய மனதாயிருக்கிறேன்; அரமணையெங்குமுள்ளவர்களுக்கும் மற்ற யாவருக்கும் என் கட்டுகள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கட்டுகளென்று வெளியரங்கமாகி, சகோதரரில் அநேகர் என் கட்டுகளாலே கர்த்தருக்குள் திடன் கொண்டு பயமில்லாமல் திருவசனத்தைச் சொல்லும்படி அதிகமாய்த் துணிந்திருக்கிறார்கள் (பிலி. 1:12-14).

ஒருவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவர்/துணைவி அபாயகரமான/பயங்கரமான வியாதியைப் பெற்றிருக்கும் பொழுது, அல்லது வேறு ஏதாவது துன்பம் குடும்பத்தைத் தாக்கும் பொழுது, அதிலிருந்து ஏதாவது நன்மை விளையும் என்று நம்புவதற்கு மாபெரும் விசுவாசம் தேவைப்படுகின்றது. பவுல் சகித்திருந்த உபத்திரவங்களினூடாகவும், எந்த சூழ்நிலையிலும் தேவன் நன்மை வரும்படி செய்வார் என்று அவர் (பவுல்) நம்பினார். அவருடைய சொந்த வாழ்விலேயே அது உண்மையானதைக் காணும்படிக்கு அவர் போதுமான அளவு நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்திருந்தார். மற்ற சிலர் அவ்வளவு நீண்ட நாட்கள் வாழாது போகலாம், ஆனால் இயேசுவை உண்மையிலேயே நேசிப்பவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களும் இணைந்து நன்மையைக் கொண்டுவரும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் மரிக்கலாம்!

சில வேளைகளில் சோதனைகள் நீக்கப்படுகின்றன. பிசாசானவனைப் பாதுகாப்பான அளவுக்குத் தூரத்தில் நிறுத்தி வைப்பதும் கிறிஸ்தவர்

களுக்குள்ள விசேஷித்த அருளிர்க்கத்தில் உள்ளடங்குகின்றது. எப்பொழுதும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நமது தேவன், ஒவ்வொரு நபருக்கும் குறிப்பாகக் கவனம் அளிக்கக் கொண்டுள்ள வல்லமையில் நம்பத் தக்கவராய் இருக்கின்றார்: கிறிஸ்தவர் தம் திராணிக்கு மிஞ்சி சோதிக்கப் படுவதற்கு அவர் இடமளிக்க மாட்டார், மற்றும் அதிலிருந்து அவர் தப்பிக் கொள்ளும்படியான போக்கு ஒன்று எப்பொழுதும் திறந்திருக்கும்படி தேவன் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றார் (1 கொரி. 10:13). அவர் (தேவன்) கிறிஸ்தவரை எதிர்த்து நிற்கும்படியோ அல்லது தப்பிக் கொள்ளும்படியோ நிர்ப்பந்திப்பதில்லை; அந்த செயல்பாடுகள் ஒவ்வொரு சீஷரையும் பொறுத்ததாக உள்ளது (யாக். 4:7); ஆனால் எதிர்த்து நிற்கவும் தப்பிப் போகவும் வல்லமை கிடைக்கும்படி தேவன் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றார். இதை நாம் தொன்று தொட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட அருளிர்க்கம் என்று அழைக்கலாம்: ஒவ்வொரு சோதனையும் ஒரு மனிதரின் தனிப்பட்ட அளவீடுகளுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கின்றது.

விசேஷித்த அருளிர்க்கம் என்பது அற்புத விதமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமல்ல.

தேவன் *Yahweh Yir'eh* என்ற வகையில் அடிக்கடி அற்புதமான விதத்தில் இடையிட்டிருப்பினும், அவரது அருளிர்க்கத்தின் கரங்கள் அற்புதங்களுடன் வரையறுக்கப்படுவதில்லை. அவரது பரிசுத்தவான்கள் தேவையானவற்றைப் பெறவும், அவர்களுக்குத் தேவையற்றவைகளை இழந்து போகவும் அவர் தமது இயற்கை விதிகளின் மூலம் இயங்க முடியும், அவ்வாறே இயங்குகின்றார்.

முட்டூதரில் சிக்கியிருந்த ஒரு ஆட்டுக் கடாவைப் பிடிப்பதற்கு எந்த அற்புதமும் தேவைப்பட்டிருந்ததில்லை. எத்தியோப்பிய மந்திரி அறிந்திருந்தபடி, அவரது இரத்தத்தின் அருகே பிலிப்பு வந்து சேர்ந்து கொண்டது முற்றிலும் இயல்பான ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே இருந்தது. பவுல் கொலை செய்யப்படுவதிலிருந்து காக்கப்பட அவரது மைத்துனரைக் கர்த்தர் பயன்படுத்தியது என்ற நிகழ்வில் அற்புதம் எதுவும் இல்லாதிருந்தது. பவுலின் மாம்சத்தில் இருந்த முள்ளைப் பொறுத்தமட்டில் அற்புதம் எதுவும் யூகிக்கப்படத் தேவையில்லை. மழைக்காக ஜெபித்த எலியாவின் ஜெபத்திற்கு பதில் அளிப்பதற்கு தேவன் அற்புத விதமாகச் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் எதுவும் இருந்ததில்லை.

ஞானத்திற்காக சாலொமோனின் ஜெபமானது அற்புத விதமாகப் பதில் அளிக்கப்பட்டது, ஆனால் இன்றைய நாட்களில் இயற்கையின் விதிகள் மூலமாக ஜெபித்தலில் மட்டுமே ஞானம் அருளப்படுகின்றது (யாக். 1:5-7). பேதுரு சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது அற்புத விதமானதாக இருந்த போதிலும், டொமீஷியனின் நாடு கடத்தலில் இருந்து கி.பி. 96ல் யோவான், பேரரசர் நெர்வாவின் அனுமதியினால் விடுவிக்கப்பட்டது அற்புத விதமானதாக இருந்ததில்லை. வேதாகம ரீதியான அற்புதங்கள் ஒழிந்து போயின என்ற உண்மையானது ஒரு கிறிஸ்தவரை தேவனுடைய அருளிர்க்கத்தின் மீது நம்பிக்கையற்றுப் போகும்படி செய்யக் கூடாது.

விசேஷித்த அருளிர்க்கத்தின் முதன்மையான முன்மாதிரி

பாவம் சமப்பவராக இயேசுவை தேவன் கொடுத்ததென்பது விசேஷித்த அருளிர்க்கத்தின் முதன்மையான முன்மாதிரியாக உள்ளது. ஆபிரகாமுக்கு அத்தியாவசியமான தேவை ஏற்பட்ட பொழுது *Yahweh Yir'eh* ஒரு ஆட்டுக்கடாவை அருளிச் செய்தது போலவே, மனித குலம் முழுமைக்கும் நம்பிக்கையிழந்த நிலையில் தேவை ஏற்பட்ட பொழுது அதே *Yahweh Yir'eh* ஒரு விசேஷித்த வழி வகையில் தேவ ஆட்டுக் குட்டியை அருளிச் செய்தார். ஆபிரகாம் அந்த ஆட்டுக் கடாவைத் தக்க வகையில் ஏற்று, அதைப் பயன்படுத்த வேண்டியதாக இருந்தது போலவே, தேவனுடைய சொல்லி முடியாத அருளிர்க்கத்தின் ஈவும் கூட, பாவம் நிறைந்த ஆத்துமாக்களுக்கு மன்னிப்பும் சந்தோஷமும் வரும்முன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எல்லா மனுஷகுலத்திற்குமான தேவனுடைய பொதுவான அருளிர்க்கமானது அவர் தமது பிள்ளைகளுக்குக் காட்டுகின்ற விசேஷித்த பராமரிப்பைக் குறைத்து விடுவதில்லை. சந்தோஷமானதோ, கசப்பானதோ எதுவாயிருப்பினும், ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையானதை அவர் கொடுக்கின்றார். அற்புதங்களின் காலம் கடந்து போயிற்று என்பது சர்வ வல்லமையும் இரக்கமும் நிறைந்த *Yahweh Yir'eh* தமது பிள்ளைகளின் தேவைகள் மற்றும் சந்தோஷம் ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதைத் தடை செய்வதில்லை.

யேகோவா நிசி:

“கர்த்தர் எனது கொடியாய் இருக்கின்றார்”

எத்திரோவின் ஆடுகளை மேய்க்கையில் மோசே வைத்திருந்த கோல் அல்லது தடியானது மிகவும் புகழ் பெற்றதாயிற்று. மோசே அதைத் தரையில் எறிந்த பொழுது, தேவனுடைய வல்லமையானது அதை ஒரு சர்ப்பமாக மாற்றியது (யாத். 4:3). அவர் அதை கையில் எடுத்த பொழுது அது மறுபடியும் ஒரு தடியாயிற்று. இந்த அற்புத வல்லமையானது தேவன் உண்மையிலேயே மோசேக்குத் தரிசனமாயிருந்தார் என்று எபிரெயர்களை நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வதற்கானதாகும். இந்த அற்புதம் நிகழ்த்தப் பட்ட பொழுது, மக்கள் விசுவாசித்து, தங்கள் தலைகளால் வணங்கி, தொழுதார்கள்.

அதே கோலானது, பார்வோன் தேவனுக்கு (தன்னை) ஒப்புக் கொடுக்க நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வதற்காக அற்புத விதமாகப் பயன்படுத்தப் பட்ட பொழுது வெற்றியற்ற முயற்சியாயிற்று (யாத். 7:10). அது போலவே, அந்தக் கோலானது - மோசே மற்றும் ஆரோன் மூலமாக - தண்ணீரை இரத்தமாக்கவும், தவளைகளைத் திரளாய்ப் பெருகச் செய்யவும், தூசியைப் பேன்களாக்கவும் (அல்லது மணலை ஈக்களாக்கவும்), இடி மற்றும் கல்மழையை அனுப்பவும், மற்றும் பூமியில் அக்கினி ஓடச் செய்யவும் மற்றும் வெட்டுக் கிளி வாதையொன்றை உண்டாக்கவும் தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்டது (யாத். 7:15-10:13). இது அநேகமாக, மூன்று நாட்கள்

காரிருளை அறிவிப்பதிலும் ஒரு பங்கு வகித்திருக்கலாம். மோசே தமது கோலை உயர்த்தி, செங்கடலுக்கு மேலாகத் தமது கையை நீட்டிய பொழுது, கடலானது பிரிந்து போயிற்று. இதே செயல்முறையானது செங்கடலை மறுபடி மூடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது உறுதியாகும். பிறகு, வனாந்தரத்தில், தாகமடைந்த மக்கள், மோசேயின் கோலினால் அடிக்கப்பட்ட கன்மலையிலிருந்து பீறிட்டு வந்த தண்ணீரினால் திருப்தியடைந்தனர் (எண். 20:11).

இஸ்ரவேலர்கள் தாக்கப்பட்ட பொழுது, மோசே தமது கோலை உயர்த்திப் பிடித்திருந்த வரையிலும் தேவனுடைய மக்கள் யுத்தத்தில் ஜெயித்தனர். மோசேயின் கைகள் கனத்து போனதால் அவைகளை அவர் ஓய்வுக்காகத் தாழ்த்திய பொழுது, பகைவர்களின் படையானது மேற்கொண்டது. ஆரோன் மற்றும் ஊர் ஆகியோரின் மூலமாக தேவனுடைய மக்களுக்கு வெற்றி வந்தது. மோசே அமர்ந்திருக்க, அவரின் இரு புறத்திலும் ஆரோனும், ஊரும் நின்று கொண்டு சூரியன் மறையும் வரையிலும் அவர் தம் கைகளைத் தாங்கி நிறுத்தி உதவி செய்தனர். கர்த்தரால் இஸ்ரவேலர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெற்றியைக் கொண்டாடுவதற்காக, மோசே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, அதற்கு *Yahweh Nissi*, “கர்த்தர் எனது கொடியாய் இருக்கிறார்” (யாத். 17:15) என்று பெயரிட்டார். மற்ற நோக்கங்களுக்காக மிகவும் உதவியாய் இருந்த அந்தக் கோலை இப்பொழுது மோசே ஒரு *nes* ஒரு கொடியென்று அழைத்தார். இவ்விதமாக மோசே, இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் சுயபலத்தினால் யுத்தத்தில் வெற்றி கொள்ளவில்லை என்றும், தேவனே வெற்றியைக் கொடுத்திருந்தார் என்றும் அறிவித்தார்.

இது போலவே பாவத்தின் மீதான வெற்றியும் ஒரு *nes*, ஒரு கொடியின் விவரிப்பின் கீழ் அமைக்கப்படுகின்றது. தீர்க்கதரிசனத்தின்படியாக, “ஜனங்களுக்குக் கொடியாக நிற்கும் ஈசாயின் வேருக்காக ஜாதிகள் விசாரித்துக் கேட்கும்...” (ஏசா. 11:10) காலம் வர வேண்டியதாய் இருந்தது. தேவன் கிறிஸ்துவை இனங்களும், இஸ்ரவேலரும் சுற்றிச் சூழ்ந்து நிற்கும்படியான ஒரு கொடியாக அமைப்பார் (ஏசா. 11:12). வனாந்தரத்திலே வெண்கலச் சர்ப்பத்தை உயர்த்தி வைக்கப் பயன்பட்டிருந்த ஒரு *nes*, ஒரு மரத்தடியானது கிறிஸ்து ஆணியடிக்கப்பட்ட சிலுவைக்கு முன்மாதிரியாய் இருந்தது (எண். 21:8, 9; யோவா. 3:14). நமது இரட்சகர், “நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் போது, எல்லாரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுவேன்” (யோவா. 12:32) என்று கூறிய பொழுது, சிலுவையின் வடிவில் அவர் *nes* (“தூக்கப்படுதல், உயர்த்தப்படுதல், எழுப்பப்படுதல்” என்று அர்த்தம் தரும் *nasas*) அதாவது உயர்த்தப்படுதலைப் பற்றி அவர் கூறினார். அமலேக்கியரின் மேல் கொண்டிருந்த வெற்றியைப் பார்க்கிலும் பாவம் மற்றும் கல்லறை ஆகியவற்றின் மேல் இயேசுவின் வெற்றியானது மிகவும் தனிச் சிறப்புடையதாக இருந்தது. அவரும் கூட *Yahweh Nissi*யாக, “கர்த்தர் ... எனது கொடியாய் இருக்கிறார்” என்பதாக உள்ளார்.

யேகோவா ஷாலோம்:

“கர்த்தர் சமாதானமாய் இருக்கின்றார்”

தேவனுடைய தூதனை முகமுகமாய்த் தரிசித்ததைக் கிதியோன் உணர்ந்த பொழுது (நியா. 6:22) தாம் மரித்து விடுவோம் என்று அவர் (கிதியோன்) பயப்பட்டார். “உனக்குச் சமாதானம்; பயப்படாதே, நீ சாவதில்லை” என்று கூறி கர்த்தர் அவரது ஜீவனைத் தப்புவித்த பொழுது, மதிப்புணர்வினால் கிதியோன் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, அதை *Yahweh Shalom*, “கர்த்தர் சமாதானமாய் இருக்கின்றார்” என்று அழைத்தார் (நியா. 6:24).

நாம் பாவிசளாயிருக்கையில் நமது பாவங்களில் மரியாமல் இருக்கும்படியாக, சமாதானமாயிருக்கிற கர்த்தர், சமாதானப் பிரபுவானவர் தமது சிலுவையில் இரத்தத்தினால் சமாதானம் ஏற்படுத்தும்படி அவரை அனுப்பினார். அத்துடன், *Yahweh Shalom* சமாதானத்தின் தேவன் என்ற வகையில், அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்ற நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்மையான செயலைச் செய்யும்படி கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரில் இருந்து எழுப்பினார்.

யேகோவா சீபாத்:

“சேனைகளின் கர்த்தர்”

Yahweh Tseba'oth, “சேனைகளின் கர்த்தர்” என்ற சொற்றொடரானது தேவனுடைய கட்டுப்பாட்டில் உள்ள இயற்கையின் திரளான விஷயங்கள், மனிதர்களின் சேனைகள் மற்றும் மிக ஏராளமான தூதர்கள் ஆகியோரைக் குறிக்கின்றது. தேவனிடத்திலிருந்து புறப்படுகின்ற எல்லையற்ற வல்லமையானது அவரது ஆணையைச் செய்யத் தயாராக உள்ள திரளான எண்ணிக்கையிலானவர்களால் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. தாவீது கோலியாத்தை அழைக்கையில் கூறிய சொற்களினால் விவரிக்கப்பட்ட உருவகமும் இதுவேயாகும்: “நீ பட்டயத்தோடும், ஈட்டியோடும், கேடகத்தோடும், என்னிடத்தில் வருகிறாய்; நானோ நீ நிந்தித்த இஸ்ரவேலுடைய இராணுவங்களின் தேவனாகிய சேனைகளுடைய கர்த்தரின் நாமத்திலே உன்னிடத்தில் வருகிறேன்” (1 சாமு. 17:45). இதே தேவன் தாம் - “வானத்தின் சர்வ சேனைகளான” - சூரியனையும், சந்திரனையும் மற்றும் நட்சத்திரங்களையும் ஆளுகை செய்கின்றார் (உபா. 4:19; சங். 33:6). இவர் கணக்கற்ற தூதர்களால் துதிக்கப்பட்டு சேவிக்கப்படுகின்றார் (ஆதி. 32:1, 2; சங். 103:20, 21; 148:2; வெளி. 5:11).

புதிய ஏற்பாட்டில் இருமுறை வருகின்ற *Tseba'oth* என்ற வார்த்தையானது, முதலாவது ரோமர் 9:29ல் உள்ளது, அவ்விடத்தில் அது “*Sabaoth*” (சேனைகள்) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. பவுல், ஏசா. 1:9ல் இருந்து மேற்கோள் காட்டுகையில், “the Lord of hosts” என்றிருப்பதை “the Lord of Sabaoth” என்று கூறினார். இந்தச் சொற்றொடரானது, எல்லையற்ற ஆதார மூலங்களின் கர்த்தரான தேவனுடைய சேனைகளின் விவரிப்பாகும்.

சந்தர்ப்பப்பொருளின்படி, அவர் இஸ்ரவேலில் எஞ்சியிருந்தவர்களை விடுவிக்கவும், புறஜாதியாரைத் தம் மக்களாக்கவும் வல்லவராய் இருந்தார். கர்த்தரின் மீது எந்தக் கட்டுப்பாடும் வைக்கப்பட்டிருந்ததில்லை மற்றும் இப்பொழுதும் வைக்கப்படுவதில்லை.

பழைய ஏற்பாட்டின் சொற்றொடராகிய Yahweh Tseba'oth என்பது புதிய ஏற்பாட்டில் இரண்டாம் முறை காணப்படுவது யாக். 5:4ல் ஆகும், இங்கு மறுபடியும் “the Lord of Sabaoth” என்றே தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு நாம், கணக்கற்ற ஆதார மூலங்களின் சேனைகளுடைய தேவன், நியாயமற்ற வகையில் கொடுக்கப்பட்ட கூலியைச் சரிப்படுத்துவார் என்பதைக் காண்கின்றோம்.

YAHWEH TSIDQENU:

“நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர்”

நீதியுள்ளவராகிய இயேசுவின்மேல் ஒருவர் முற்றிலும் சார்ந்திருக்கத் தயாராயிருக்கும் பொழுது, அவர் முன்னுரைக்கப்பட்ட Yahweh Tsidqenu “நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர்” என்ற மொழிதலின்படி தேவனைத் துதிக்கத் தயாராய் இருக்கின்றார். இந்த மொழிதல் எரே. 23:6ல் உள்ளது: “அவர் நாட்களில் யூதா இரட்சிக்கப்படும், இஸ்ரவேல் சுகமாய் வாசம் பண்ணும்; அவருக்கு இடும் நாமம் நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர் என்பதே.” இதைச் செய்வதற்கு, ஒருவர் தமது சுயநீதியானது அழக்கான கந்தை என்பதை அறிந்து (ஏசா. 64:6) அதை நம்புவதை விட்டொழிக்க வேண்டும் (கீத்து 3:5ஐக் காணவும்). இரட்சிக்கப்பட்ட நபருக்கு, மேன்மை பாராட்டுகிறவர் கர்த்தரைக் குறித்தே மேன்மை பாராட்டத் தக்கதாக இயேசு “தேவனால் ஞானமும் நீதியும், பரிசுத்தமும் மீட்பும்” (1 கொரி. 1:30) ஆக உள்ளார். இயேசு நமது பாவங்களைச் சுமந்தவரானார்; அவர் சிலுவையில் இருக்கையில், தேவன், அவர் (இயேசு) பாவமற்றவர் என்று அறிந்திருந்தும், நாம் நீதியாகும்படிக்கு அவரை (இயேசுவை) பாவம் என்பதாகவே நோக்கினார் (2 கொரி. 5:21). அவர் கல்வாரியில் “குற்ற நிவாரண பலியாக” (ஏசா. 53:10) ஆன பொழுது, தேவன், “நம்மெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும்” இயேசுவின் மேல் விழப்பண்ணினார் (ஏசா. 53:6). இயேசுவை “நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர்” என்ற எரேமியாவின் முன்னுரைத்தலானது ஒப்பிட முடியாத கிறிஸ்துவின் நீதியைப் பவுல் புரிந்து கொள்ளாதலில் தெளிவாய் நிறைவேற்றம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது:

... என் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற அறிவின் மேன்மைக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளும்படிக்கும், நியாயப்பிரமாணத்தினாலே வருகிற சுய நீதியை உடையவனாயிராமல், கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் வருகிறதும், விசுவாச மூலமாய்த் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதுமான நீதியை உடையவனாயிருந்து கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவனென்று காணப்படும்படிக்கும் (பிலி. 3:8, 9).

குறிப்பு

¹மனித உதடுகளில் “Yahweh” என்ற பெயர் முதன்முதல் உச்சரிக்கப்பட்டது ஏவாளினால் (ஆதி. 4:1) என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது சேத்தின் நாட்களில் மனிதர்களால் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது (ஆதி. 4:26). இந்தப் பெயரைப் பயன்படுத்தியவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்ட மற்றவர்களில் ஆபிராம் (ஆதி. 15:2), அவரது ஊழியக்காரர் (ஆதி. 24:12), லாபான் மற்றும் பெத்துவேல் (ஆதி. 24:50) அபிமெலேக் (ஆதி. 26:28), யாக்கோபு (ஆதி. 28:16) மற்றும் ராகேல் (ஆதி. 30:24) ஆகியோர் இருந்தனர்.

MALAK YAHWEH: “கர்த்தருடைய தூதன்”

தேவனைப் பற்றி வழக்கத்திற்கு மாறான குறிப்பொன்று ஆதி. 16:7ல் உள்ளது: *Malak Yahweh* “கர்த்தருடைய தூதன்.” இதே தூதன் *Malak 'Elohim* (நியா. 6:20, 21) என்று அழைக்கப்பட்டது உறுதி.

தெய்வீகத்துவமானவரல்ல. சிலர் கர்த்தருடைய தூதனை தேவனுக்கும் இயேசுவுக்கும் சமானப்படுத்துகின்றனர். இந்தத் தூதன் “தேவன்” என்றும் கூட அழைக்கப்பட்டார் (ஆதி. 16:7, 13); ஆனால் தூதர்கள் தேவனல்ல, தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களே (வெளி. 22:8, 9) என்பதால், அவர்களைத் தேவன் என்று பெயரிட்டது ஒரு விசேஷித்த கருத்துள்ளதாயிருக்க வேண்டும். தூதனைக் குறித்து தேவன், “என் நாமம் அவர் உள்ளத்தில் இருக்கும்” (யாத். 23:20, 21) என்று கூறியதால், உதவும் போக்குடைய ஒரு கருத்தில் அவர் தேவன் என்று கூறப்படலாம், ஏனென்றால் அவர் தேவனுடைய தனிப்பட்ட பிரதிநிதியாய் இருந்தார். தேவனுடைய தனிப்பட்ட பிரதிநிதி என்ற வகையில், அவரைக் காண்பது என்பது தேவனையே கண்டதாகக் கருதப்பட்டது (ஆதி. 32:24, 30; ஓசி. 12:4; நியா. 6:22, 23). எந்த வித தப்பெண்ணமுமின்றி இந்தத் தூதன் தேவனாக இருந்ததாகவே கருதப்பட்டார் (ஆதி. 16:10; 22:12). இருப்பினும், அவர் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துபவராகவே இருந்தார்; உண்மையில் அவர் தேவனாக இருந்ததில்லை. தேவனாக இருப்பதற்கு மாறாக, அவர் தேவனுடைய உரிமைப் பொருளாக, செய்தியாளராக இருந்து, தேவன் தமக்கும் கர்த்தருடைய தூதனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை உறுதிப் படுத்தி, தாம் இஸ்ரவேலரோடு கூடச் செல்லாமல் தம் தூதரைக் கூட அனுப்புவதை உறுதிப்படுத்தினதினால் இது அறியப்படுகின்றது! (யாத். 33:2, 3; நியா. 2:1ஐக் காணவும்). அத்துடன், கர்த்தருடைய தூதன் தாம் ஆராதிக்கப்படுவதை மறுத்தார் (நியா. 13:16), அவர் தேவனாக இருந்திருந்தால் அல்லது மாம்ச வடிவில் வருமுன் இருந்த இயேசுவாக இருந்திருந்தால் இப்படிச் செய்திருக்க மாட்டாரே.

ஒரு விசேஷித்த தூதன். தேவனாயிராத, கர்த்தருடைய தூதனானவர் ஒரு விசேஷித்த தூதனாக இருக்க வேண்டும். அவர் தம்மில் தேவனுடைய பெயரைப் பெற்றவராகவும், தேவனுடைய விசேஷித்த பிரதிநிதியாகவும் இருந்தார் (யாத். 23:21). அவர் தேவனுடைய சமூகத்தில் இருக்கின்றவரும்

(லூக். 1:19), மரியாள் இயேசுவின் தாயாவாள் என்ற செய்தியைக் கொண்டு செல்லும் கனம் பெற்றவருமான காபிரியேல் தூதனாக இருக்க முடியும். இதற்கு மறுபுறத்தில், அவர் மகாப் பிரதான தூதன் (தானி. 10:13; 12:1) என்றும் பிரதான தூதன் (யூதா 9) என்றும் பெயர் பெற்ற மிகாவேல் என்ற தேவதூதனாகவும் இருக்க முடியும். கிறிஸ்து வானத்தில் தோன்றும் பொழுது (1 தெச. 4:16) இவரது குரல் கேட்கப்படலாம்.

தெய்வீகத்துவத்தின் விவரிப்பு. “கர்த்தருடைய தூதன்” என்ற சொற்றொடரானது தேவனுடைய நாமத்தினாலே அதிகாரத்துடன் பேசுவதற்கு தேவன் அனுப்பிய ஒரு விசேஷித்த பிரதிநிதி என்று காட்டுவதனால் விளக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் தெய்வீகத்துவத்தின் இந்த விவரிப்பானது மனிதர் மேல் தேவன் கொண்டுள்ள விசேஷித்த ஆர்வத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது.